

Mandsburis kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 85 kop., üle 12 naela on iga naela eest 20 kop. juure maksta, kviitungi eest ei saa maksta võetud. Kui post posti peal laduma läheb, maksab postivõltsus saatjale kviitungi ettenõutamise peale pakki hinna wälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei wõetuta postivõltsus mitte. Hinnapaki juures peab pealkiri „Hinnas“ (hinnaline) seisma ja hind termetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. Pakkide, mille hind üle 5000 rubla kannab, ei wõeta posti peal mitte wasta.

Rahatirjad eest, mille juures „Denemnoos na pyga.“ aadressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaturaha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) finitamine r a h a: kuni 600 rublani $\frac{1}{2}$ kop. rubla pealt; 600—1600 rublani $\frac{1}{4}$ kop. rubla pealt ja weel 1 rbl. 50 kop. lisamaksu; üle 1600 rbl. $\frac{1}{2}$ kop. rubla pealt ja weel 3 rbl. 50 kop. lisamaksu. Peale selle on weel 7 kop. omamaal- ja 10 kop. wäljamaal kirja finitamine eest maksta.

Wastraha wõib kirja eest saata kuni $\frac{3}{4}$ kop., hõberaha kuni 4 hõberubla ja 95 kop., ja kulbraha kuni 30 rubla; raha peab aga nõnda paberi sisse pandud olema, et ta ühtuda ei anna. Rabumaminemise korral maksab kroonu kviitungi ettenõutamise peale läte summa wälja.

Postisaadetused sõjemaalõmiste trel on lubatud Sassa-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki S. kamaale, 254 krooni Austriale ja 266 franki Prantsuse maale ja Helweetsiaale.

Kättesaatmise kutud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadeta-wast summa.

Saadetawad summad Saksamaale peawad üles antama markides ja penningsites, Austriale kroonides ja hellerides, Prantsusemaale ja Helweetsiaale frankides ja santsimides.

Telegrammid. Telegrammi sõnumite maks on tahesugune: a) põhjuskata, b) maks iga sõna eest. Põhjuskata terwet Wenemaal on 15 kop. Maks iga ühiku sõna eest on 1) ünnades 1 kop. 2) igasle Europa-Wenemaal kohta, Soomemaal ja Kaulaasle 5 kop. 3) Aka-Wenemaal 10 kop.

Stempelmargid. 80-ne kopikaline stempelmargid tuleb panna: wõltskirjade, sündimise-, rütmise-, laulatuse- ja lurnutähtede peale, mis sa palwe- ja kaebuskirjade peale igasle kohtusse. Wastuse tarwis tuleb weel telne margid 80 kop. palwekirjale juurde panna.

Kviitungide peale, mis üle 5 rbl. läheb, on 5 kopikaline stempelmargid panna, millest kviitieriija oma nime läbi kirjutab

Luther ja kirat.

Kui Martin Luther Wormsis riigipäewal paapstide ja kontsilide wägivalga wastu oli seisnud ja kindlalt jää-nud, katsus saatan üht salatekest, et wõitlejale ligineda. Ta ei tulnud mitte kibeldes ja upakalt, suure kisa ja läruga. Tema hiilus tasa hiiljutesi usuparandaja süga-wama hingetäguise sisse, kes ühikult istudes ja tööd tehes oma tundi ootas, misal ta awalikult wõis ette astuda.

Junker Jörg (nõnda nimetati Lutherist Wabburis) istus tammitse laua juures ja tõllis Matteuse ewange-liumist 18. peatüli sõnu: „Säda inimesele, selle läbi pa-handus tuleb!“

Ästifelt jättis ta töd seisma, pani rufitaga wasta lauda lüües, sula laua peale, ajas oma nurgelise pea püsti ja wõhtis sõna, mis tema ees paberi peal seisis. Üks heal fofistat temale kõrwa sisse. Mis see on? Ja jälle kõlas heal temale kõrwas: „See oled sina“...

Luther lüftas tugewaste tooli tagasi ja waatas üm-ber. Aga tuba oma asjadega oli üsna waitne ja eha-walge walguftas tema seinu; wäljastpoolt see heal ei tulnud; heal tuli seespoolt. Oli kuulda kolebat naermist; fufised tulelesed tantfifwad tema filmade ees. Oli see eht lohamine mõtteid täis peajas? — Eht muutufwad piiblitõllija mõtted healtels ja leelidels?

Peali oli küllalt! Tuba näis neid täis olewat! Selle suure sumina hulgast tuli üks heal üsna ligidale, kolmas lord juba: „See oled sina!“

„Mina see ei ole, saatanas!“ ütendas Luther walju healega. „Kuidas julged sina mulle seda ütelda, et mina wäifu-ufjatele pahandust teen ja neid elistan?!“

„Sina riisud nende läest auustamise ära“ — „Paapsti auustamise, jah, ja fingin neile kirja-auustamise“ —

„Kirja ei osta nad lugeda!“

„Ma tõlgin neile seda, praegu, siin!“

„Sellest ei saa nad aru!“

„Seda seletan ma neile omas jutufseraamatus ära!“

„See paneb neile uue täheusu selga!“

„Oho, kiradifene, kui ma aga sellega nende südame-tunnistust teritan? Kui ma nende südametunnistuse koguni lohtumõlljaks teen kirja üle?!“

„Waat, mis tarf lohtumõllija! Ma haaran teda, aga ei saa kätte — on ju so lohtumõllija selge luule, päris õh!“

„Ei, peeltsehub, seda lohtumõllijat ja kätte ei saa, ta on ju sinu hand ja weriwaenlane! — Kirwita aga peale — sellest sa iganes jagu ei saa!“

„Oh seda liig julget meest! kas siis inimesesool enne find südametunnistust ei olnudgi? Suudad sina, ülemee-leine munk, tuhat aastat mälestusest maha lufstutada ja nimetad selle aja inimesesugu rumalaks?“